

SẴN SÀNG ĐÓN NHẬN CÁI CHẾT

Chúa Nhật sau Lễ Phục Sinh năm 1956, Linh Mục Jean Bellanger - thừa sai Các Cha Dòng Trắng - êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 29 tuổi.

Cha hân hoan ra đi về Nhà CHA trên Trời sau vòn vẹn 4 năm thi hành chức vụ Linh Mục và dẫn thân hoạt động truyền giáo tại Phi Châu. Trong những tháng cuối đời, Cha anh dũng chịu bệnh, không bao giờ hé môi than trách. Mặc dầu bị nằm liệt và không nói được Cha luôn giữ đôi mắt tinh anh trong sáng và khuôn mặt an bình điềm tĩnh.

Thời gian ngắn trước khi lìa trần, Cha tự tay viết thư vĩnh biệt Song Thân và yêu cầu chỉ mở ra đọc sau khi Cha qua đời.

Bức thư là di chúc tinh thần và là sứ điệp Đức Tin Cha để lại cho Song Thân yêu dấu. Cha Jean Bellanger viết:

”Linh hồn con trong tay THIÊN CHÚA. Xin Cha Mẹ đừng âu sầu áo não như người không có niềm hy vọng. Con gần gũi Cha Mẹ hơn bao giờ hết. Nếu THIÊN CHÚA cho phép con ra đi thì đây là dấu chỉ của TÌNH YÊU. Xin Cha Mẹ giữ điềm tĩnh, sáng suốt và nhất là vui tươi. Cha Mẹ đã dâng hiến người con của Cha Mẹ cho THIÊN CHÚA thì xin Cha Mẹ đừng hối tiếc.

”Con ước ao Thánh Lễ an táng là Thánh Lễ mừng kính THIÊN CHÚA Ba Ngôi. Con ước ao chuông nhà thờ đổ hồi reo vui như ngày con được hồng phúc lãnh bí tích Rửa Tội. Con cũng muốn Thánh Lễ gồm những bài thánh ca cảm tạ chúc tụng THIÊN CHÚA và bàn thờ trưng bày đầy hoa. Xin Cha Mẹ đừng vận y phục màu đen tang chế.

”Ước gì cuộc phân ly chia cách của chúng ta được thoa dịu trong niềm vui Phục Sinh, ALLELUIA, bởi vì, con ra đi trở về Nhà CHA của con! Con xin chào từ biệt và hẹn ngày gặp lại Cha Mẹ yêu dấu!”

Thánh Lễ an táng Cha Jean Bellanger diễn ra đúng như Cha mong muốn. Khi bức thư từ biệt của Cha đọc lên, nhiều người không cầm được nước mắt..

... Mẫu gương thứ hai nói lên niềm vui của người con thảo hiếu và trung tín, hoàn toàn vui tươi khi đến giờ THIÊN CHÚA gọi về, mặc dầu đang tuổi thanh xuân đầy tràn sức lực.

Andrea - sinh viên thông minh xuất sắc - được tôi hướng dẫn giúp đỡ, đang sống những ngày cuối đời. Anh biết mình bị ung thư khi gần học xong đại học và chuẩn bị ra trường. Andrea ước ao sống lâu dài để có thể làm chứng cho Tình Yêu THIÊN CHÚA, bằng cuộc sống một tín hữu Công Giáo đạo đức. Thế nhưng

khi hiểu rằng THIÊN CHÚA muốn đưa mình về Thiên Đàng, Andrea không còn ước muốn điều gì khác. Trước khi trút hơi thở cuối cùng, Andrea gọi tất cả Cha Mẹ, bà con, bạn hữu đến chung quanh giường.

Khi căn phòng đông chật người, Andrea cất tiếng nói, với nụ cười rạng rỡ và khuôn mặt điểm niềm vui thiên quốc:

- Con xin chào từ biệt tất cả. Xin mọi người nhớ đến con. Con ra đi về Thiên Đàng!

Nói xong và nhìn thấy nhiều người nức nở khóc, Andrea nói tiếp:

- Xin đừng ai khóc! Con đi về Thiên Đàng mà! Sao lại khóc? Trên Thiên Đàng con sẽ nhớ cầu nguyện cho tất cả. Con chờ đợi gặp lại mọi người trên Thiên Đàng!

Trước đó, mỗi lần có ai đến thăm, Andrea thường lặp lại:

- Chào từ biệt và hẹn gặp nhau trên Thiên Đàng!

Vừa nói, chàng vừa sung sướng mỉm cười, đôi mắt nhìn đăm đăm trên cao như đang hưởng nếm trước niềm vui thiên quốc!

Mấy phút trước khi nhắm mắt lìa đời, hiền muội Andrea hỏi anh:

- Nếu bây giờ Đức Mẹ MARIA chữa anh lành bệnh, anh có vui mừng không?

Andrea nhè nhẹ lúc lắc đầu. Rồi ngược mắt nhìn lên Trời, Andrea lặp đi lặp lại:

- Không! Không! Anh thích chết! Anh muốn đi về Thiên Đàng! Anh muốn đi về Thiên Đàng!

... "Muôn lạy Chúa, qua bao thế hệ, Ngài vẫn là nơi nương ẩn cho chúng con. Ngay cả lúc núi đồi chưa xuất hiện, địa cầu và vũ trụ chưa được tạo thành, Ngài vẫn là THIÊN CHÚA, từ muôn thuở đến mãi ngàn đời .. Ngài bắt phàm nhân trở về cát bụi, rằng: "Con cái loài người, hãy trở về đi!" .. Ngàn năm Chúa kể là gì. Tựa ngày qua đã qua đi mất rồi, khác nào một trống canh thôi! .. Ngài cuốn gói đi: chúng chỉ là giấc mộng, như cỏ đồng trời mọc ban mai. Nở hoa vươn mạnh sớm ngày. Chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn .. Chúa xung giận, tuổi đời chúng con tàn lụi hết. Kiếp sống thoáng qua: một tiếng thở dài .. Cộng niên tuế trong ngoài bảy chục. Mạnh giỏi chẳng là được tám mươi. Mà phần lớn chỉ toàn lao khổ. Thấm thoát cuộc đời, chúng con đã bay đi .. Lạy Chúa, xin trở lại! Ngài đợi đến bao giờ? Xin chạnh lòng thương xót, những tôi tớ Chúa đây! Cho no thỏa ân nghĩa Ngài từ sớm, để mọi ngày được hớn hở vui ca. Xin ban tặng chúng con niềm hoan hỉ. Bù những năm tháng Ngài bắt nếm nhục nuốt sầu" (Thánh Vịnh 89).

(Evaristo Cardarelli, "Mese di Novembre", Edizioni Cantagalli, Siena 1992, trang 6-7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt